

Kúria
végzése

Az ügy száma: Bfv.II.1.165/2023/10.
A határozat szintje: felülvizsgálat
A tanács tagjai: Dr. Somogyi Gábor, a tanács elnöke
Dr. Boros Tibor, előadó bíró
Dr. Harangozó Attila, bíró
Dr. Demeter Zsuzsanna, bíró
Dr. Metzing Márton, bíró
Az eljárás helye: Budapest
Az eljárás formája: tanácsülés
Az ülés napja: 2024. június 20.
Az ügy tárgya: rablás büntette
Terhelt: IV. rendű
Első fok: Budapest Környéki Törvényszék, 10.B.28/2022/97., ítélet,
tárgyalás, 2022. november 29.
Másodfok: Fővárosi Ítéltábla, 6.Bf.36/2023/28., ítélet, nyilvános ülés,
2023. május 5.
Harmadfok: -
Az indítvány előterjesztője: a terhelt védője
Az indítvány iránya: a terhelt javára

Rendelkező rész

A Kúria a rablás büntette miatt I. rendű terhelt és társai ellen folyamatban volt büntetőügyben a IV. rendű terhelt védője által előterjesztett felülvizsgálati indítványt elbírálva a Budapest Környéki Törvényszék 10.B.28/2022/97. számú, és a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 6.Bf.36/2023/28. számú ítéletét a IV. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartja.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek vagy felülvizsgálatnak nincs helye, és ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

[1] I. 1. A Budapest Környéki Törvényszék 2022. november 29-én kihirdetett, 10.B.28/2022/97. számú ítéletével a IV. rendű terheltet bűnösnek mondta ki bűnsegédként

elkövetett rablás büntetésében [Btk. 365. § (1) bekezdés, (3) bekezdés e) pont]. Ezért őt 4 év börtön fokozatú szabadságvesztésre, 5 év közügyektől eltiltásra és 200 napi tétel, napi tételenként 2.000 forint, összesen 400.000 forint pénzbüntetésre ítélte azzal, hogy a terhelt legkorábban a szabadságvesztése kétharmad részének a kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

[2] Az elsőfokú ítélet ellen bejelentett védelmi fellebbezések alapján eljárva a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a 2023. május 5-én kihirdetett 6.Bf.36/2023/28. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet a IV. rendű terhelt tekintetében helybenhagyta.

[3] 2. A bíróság jogerős ítéletében megállapított tényállás lényege szerint egy nem azonosított személy kérésére a sértett pénzmosás-gyanús pénzügyi műveletekben működött közre azzal, hogy elvállalta: névleg a vezetése alá tartozó cég számlájáról a pénzt tovább utalja, vagy készpénzben kiveszi a bankból és azt átadja a megbízóinak.

[4] 2021. július 2-án az ismeretlen személy kérésére a sértett felkérte tanú 1-et, hogy hasonló feltételek mellett vállalja el egy másik cég ügyvezetését. Ezért 2021. július 2-án megalakították a cég 1-et, melynek ügyvezetője tanú 1 volt, de az adatok szerint a cég tényleges feladata annyiban merült ki, hogy a cég számlájára érkező összegeket tovább utalják, vagy készpénzben felvegyék és átadják a megbízójuknak.

[5] Tanú 1 és a sértett 2021. augusztus végén megbeszélték, hogy a legközelebb a cég bankszámlájára érkező összeg egy részét nem utalják tovább, és nem is adják át megbízójuknak, hanem azt a bankból kiveszik és elköltik. Ennek megfelelően tanún 1 2021. augusztus 31-én 14 óra 03 perckor felvett a cég folyószámlájáról 15 millió forintot, majd 15 óra 06 perckor további 2 millió forintot.

[6] A pénzből a sértett nyomban vásárolt egy BMW típusú személygépkocsit, és elhatározták, hogy a sértett ismerősével, tanú 2-vel együtt még vásárolni mennek, s ennek során több százezer forintot költöttek el, és eldöntötték, hogy cím 1 alatti panzióba mennek szórakozni. A közös szórakozásra a sértett elhívta a testvérét, tanú 3-at és annak élettársát, tanú 4-et is, míg tanú 1 a barátnőjét, a IV. rendű terheltet.

[7] Tanú 1 telefonon elmondta a IV. rendű terheltnek, hogy „húztak egy nagyobb pénzt, 20 millió forintot”. A IV. rendű terhelt ezt elmesélte a III. rendű terheltnek, aki erre azt válaszolta, hogy „csináljuk meg őket”, ami alatt azt értette, hogy szerezzék meg tőlük a pénzt.

[8] Megbeszélték, hogy a IV. rendű terhelt tanú 1-ékkal tart, és közben megüzeni a III. rendű terheltnek, hogy melyik szobában szállnak meg, hogy ezáltal lehetővé tegye számukra a pénz megszerzését. A társaság tagjai 21 óra körül érkeztek a panzióba, majd kibérelték a 104-es és a 105-ös számú szobákat, amelyekről úgy tervezték, hogy a nagyobbik, 104-es szobában fognak bulizni, a 105-ös szobában pedig a sértett és tanú 1 fognak aludni. 23 óra körüli időben a sértett testvére és férje hazamentek, így a társaságban négyen maradtak, köztük a IV. rendű terhelt.

[9] A IV. rendű terhelt látta, hogy a pénzt a sértett mindig a közvetlen testi őrizetében tartja, így azt tőle csak erőszakkal, vagy fenyegetéssel lehet elvenni.

[10] A IV. rendű terhelt telefonon, sms-üzenetekben tájékoztatta a III. rendű terheltet arról, hogy hol szálltak meg, ezután a III. rendű terhelt az éjjel felhívta az I. rendű terheltet, találkoztak és elmondta neki, hogy a barátnője együtt bulizik egy barátnőjével és annak párjával, akiknél nagyobb összegű pénz van.

[11] Azt mondta az I. rendű terheltnek a III. rendű terhelt, hogy a pénzt meg kell szerezniük, és ő ezért az I. rendű terheltnek fog adni egy pisztolyt, és a helyszínre viszi őket, de szükségük lesz még egy emberre, akivel az I. rendű terhelt végrehajtja a rablást.

[12] Az I. rendű terhelt ebbe beleegyezett és ezért az I. rendű terhelt felhívta a II. rendű terheltet, akivel találkoztak és elvállalta, hogy részt vesz a rablásban. Ezután a nyilvántartás szerint a cég 2, de ténylegesen a III. rendű terhelt tulajdonában lévő személygépkocsival, hárman település 1-re hajtottak, és a panziótól pár perc sétányira álltak meg. A III. rendű terhelt a nála levő riasztópisztolyt átadta az I. rendű terheltnek, ő maga mindvégig az autóban maradt, a pisztolyról a II. rendű terhelt is tudott.

[13] Az I. rendű és II. rendű terheltnek 2021. szeptember 1-jén kevéssel 01 óra 30 perc előtt bementek a panzióba, és végig járták a szobákat, hallgatóztak. Bekopogtak abba a szobába, amelyikben a sértett és a társasága szórakozott, de bentől nem nyitottak nekik ajtót.

[14] Eközben a III. rendű terhelt a IV. rendű terhelttől telefonon kapott információk alapján szintén telefonon megírta az I. rendű terheltnak, hogy a Privát feliratú 105-ös szobát keressék, az a sértettnek a szobája, és a sértett oda fog bemenni. Ezután az I. rendű és II. rendű terhelt a nyitva levő ajtón bement a 105-ös szobába, és elrejtőztek az ahhoz tartozó fürdőszobában.

[15] A sértett 01 óra 30 perc körül átment a 105-ös szobába, de a vállára akasztott táskában magával vitte a tanú 1 által felvett pénzből eddigre nála maradt 10.970.000 forintot. A sértett a szobában a táskát letette az ágyra, és ekkor a két terhelt előlépett a fürdőből és az I. rendű terhelt a sértett arcához tartotta a riasztópisztolyt, és azt kérdezte tőle, hogy „tudod miért jöttünk”, amihez a II. rendű terhelt hozzátette, hogy „tedd ki”.

[16] Ezután a II. rendű terhelt megnézte az ágyra tett táskát, és amikor megállapította, hogy benne van a pénz, közölte az I. rendű terhelttel, hogy „megvan, mehetünk”.

[17] Ekkor az I. rendű és a II. rendű terheltek a táskával az autóhoz siettek, és a mindvégig abban várakozó III. rendű terhelttel együtt elhajtottak a helyszínről. Útjuk során a személygépkocsit egy bekötőúton hagyva elrejtették, a megszerzett táskát és az elkövetéshez használt riasztópisztolyt eldobták, a pénzen pedig megosztottak úgy, hogy abból I. rendű és II. rendű terheltek egyaránt 2,6 millió-2,6 millió forintot kaptak, a fennmaradó pénzösszeget a III. rendű terhelt tartotta meg.

[18] II. 1. A jogerős ügydöntő határozattal szemben a IV. rendű terhelt védője terjesztett elő felülvizsgálati indítványt, a Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontban meghatározott okra hivatkozással.

[19] A védő indítványát azzal indokolta, hogy a jogerős ítéleti tényállás a IV. rendű terhelt tekintetében csupán azt tartalmazza, miszerint a IV. rendű terhelt látta, hogy a pénzt a sértett mindig a közvetlen testi őrizetében tartja, így azt tőle csak erőszakkal, vagy fenyegetéssel lehet elvenni. Ugyanakkor azt nem tudhatta, hogy a sértett a számára fenntartott szobában sem fogja letenni a pénzt, ezért nem állapítható meg, hogy a IV. rendű terhelt tudattartama kiterjedt volna arra, hogy társai erőszakkal vagy fenyegetéssel veszik el a pénzt a sértettől, hanem csupán arra terjedt ki, hogy azt el fogják venni. Ez esetben viszont terhére a rablás büntetéhez nyújtott bűnsegély nem állapítható meg.

[20] A védő utalt rá, hogy mind az elsőfokú, mind pedig a másodfokú ítélet helytálló megállapítást tett arra vonatkozóan, hogy a rablásnak a jelentős értékre való elkövetésen kívüli további minősítő körülményei tekintetében a IV. rendű terhelt felelősége nem állapítható meg; ugyanakkor az elvett pénznek a sértett általi folyamatos őrizetben tartására tett megállapítás helytelen logikai következtetés eredménye. Ezért a IV. rendű terhelttel szemben a kétséget kizáróan megállapítható helyes minősítés a Btk. 370. § (1) bekezdésébe ütköző, és a (4) bekezdés a) pontja szerint minősülő, bűnsegédként, jelentős értékre elkövetett lopás büntette.

[21] Mindezek alapján a védő arra tett indítványt, hogy a Kúria a felülvizsgálati indítvánnyal megtámadott határozatot a IV. rendű terhelt javára változtassa meg akként, hogy

az ítéleti bizonyossággal megállapítható helyes minősítésre módosítsa a bűncselekményt és a vele szemben kiszabott büntetés mértékét enyhítse.

[22] 2. A Legfőbb Ügyészség a BF.1351/2023/2. számú átiratában a felülvizsgálati indítványt alaptalannak tartotta.

[23] Indokolása szerint egyrészt a tudati tények vitatása az irányadó tényállásban írtak támadását jelenti, amely a felülvizsgálati eljárásban törvényben kizárt, másrészt a felülvizsgálati indítványban megfogalmazott érvek a Be. 649. § (1) bekezdés b) pont I. fordulat ba) alpontjában írt ok vizsgálatát teszi indokolttá.

[24] A felülvizsgálati indítványban írtakkal szemben a sértett tényállásban rögzített magatartásából – a pénz közvetlen testi őrizetben tartásából – nem volt kizárható az, hogy a készpénz elvétele vagylagosan erőszak, fenyegetés alkalmazásával lesz eredményes. Ennek az elkövetési módnak az elmaradását a IV. rendű terhelt sem kötötte ki akkor, amikor a sértett és a készpénz aktuális fellelhetőségéről értesítette III. rendű terhelt-társát. A cselekmény minősítésére helyesen került sor és törvényes a kiszabott büntetés is.

[25] Mindezek alapján a Legfőbb Ügyészség arra tett indítványt, hogy a Kúria a megtámadott határozatokat hatályában tartsa fenn.

[26] **III.** A felülvizsgálati indítvány nem alapos.

[27] 1. A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, amely a Be. 648. §-a alapján csak a bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen és a jogerős bírósági határozatban rögzített tényállás alapulvételével, kizárólag a Be. 649. §-ában megjelölt anyagi és eljárásjogi okokra hivatkozással vehető igénybe. A felülvizsgálati okok törvényi köre nem bővíthető, ezért az azon kívül eső anyagi vagy eljárásjogi kérdések a felülvizsgálatban közömbösek.

[28] Az indítványban megjelölt Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja szerint felülvizsgálati ok, ha a bíróság jogerős ítéletében a terhelt büntetőjogi felelősségét a büntető anyagi jogi szabályok sérelmével állapítja meg. A büntetőjogi felelősség megállapítása akkor törvénysértő, ha a bíróság jogerős ítéletében a terheltnek felrótt magatartás nem meríti ki egyetlen bűncselekmény törvényi tényállását sem, avagy – ugyancsak az irányadó tényállás szerint – büntethetőséget kizáró vagy megszüntető ok ellenében kerül sor a terhelt elítélésére. Ebben az esetben az indítvány célja a terhelt felmentése vagy vele szemben az eljárás megszüntetése.

[29] Jelen esetben az indítvány a fentieknek megfeleltethető tartalmat nem hordoz és nem is irányul a terhelt büntetőjogi felelősség alóli mentesülésére, ellenben azt kifogásolja, hogy a bíróság tévesen minősítette a terhelt cselekményét rablás büntettének, lopás büntette helyett, és emiatt törvénysértően súlyos büntetést szabott ki vele szemben. Erre tekintettel pedig a jogerős ítéleti minősítés megváltoztatását és a büntetés enyhítését célozza.

[30] Mindezek azonban nem az indítványban megjelölt, hanem a Be. 649. § (1) bekezdés b) pont első fordulatának ba) alpontja szerinti okból alapozzák meg a felülvizsgálati eljárás lefolytatását. A jogerős ítéleti minősítés szerint a IV. rendű terhelt cselekményének büntetési tétele öt évtől tíz évig terjedő, az indítvány által helyesnek tartott minősítés szerint egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztés. Bár a jogerős ítéletben kiszabott négy évi szabadságvesztés ez utóbbi minősítés tételkeretein is belül esik, azonban helye van a felülvizsgálatnak akkor is, ha a jogerős ítéletben kiszabott büntetés a helyes minősítés alapulvételével is kiszabható, azonban annak alapulvételével az eltúlzottan súlyos vagy enyhe [Kúria Bfv.II.158/2023/9. (BH 2024.29.)].

[31] 2. Ugyanakkor a felülvizsgálatban megkerülhetetlen szabály, hogy a Be. 650. § (2) bekezdése szerint a felülvizsgálati indítványban a jogerős ügydöntő határozat által megállapított tényállás nem támadható. Ennek megfelelően a Be. 659. § (1) bekezdése rögzíti,

hogy a felülvizsgálati eljárásban a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás az irányadó, a bizonyítékok ismételt egybevetésének, eltérő értékelésének, valamint bizonyítás felvételének nincs helye.

[32] A tényállás irányadó jellege azt jelenti, hogy a felülvizsgálat során nemcsak maga a tényállás, hanem mindaz, ami a tényállás megállapításához vezetett, támadhatatlan. Következésképp a tényállás megalapozottsága, a bizonyítékok mikénti mérlegelése sem külön-külön, sem pedig egymás viszonyában nem vizsgálható.

[33] A felülvizsgálat során tehát a jogerős határozatban megállapított tényállás megalapozottsága, a bizonyítékok mikénti mérlegelése nem vizsgálható, az eljárás bíróságok által levont jogi következtetések – így a bűnösség megállapításának és a cselekmény jogi minősítésének – helyessége kizárólag az irányadó tényállás alapulvételével bírálható el.

[34] Nincs lehetőség a bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységének, s ezen keresztül a bűnösség kérdésének, valamint a – minősítéssel kapcsolatos, vagy más büntető anyagi jogi szabály sérelme nélkül – kiszabott büntetés, illetve annak mértéke vitatására.

[35] Ebből következően a felülvizsgálat során a tényállás helyessége, az ítélet megalapozottsága, a bizonyítékok értékelése nem bírálható felül. A jogerős ítéletben rögzített tényállás nem változtatható meg.

[36] A következetes ítélkezési gyakorlat szerint a bíróság tényfelderítési kötelezettsége kiterjed minden, a büntetőjogi elbírálás szempontjából lényeges, releváns jelenségre. Az ennek eredményeként az ítéleti tényállás személyi és történeti részében rögzített ténymegállapítások nem kizárólag fizikai jellegű külső történések, de ún. belső történések, tudati tények is lehetnek (BH 2005.167.). E ténymegállapítások ugyancsak a történeti tényállás részei; a tudati tények vitatása a jogerős határozat által megállapított tényállás támadásának tekintendő, emiatt a felülvizsgálati indítvány a törvényben kizárt (BH 2011.3.II.).

[37] 3. A tényállás részévé tett tudati tények vitathatósága azonban csak akkor esik el, amennyiben a szűkebb értelemben vett tényállásba tartozó külső, a kívülvilágban megjelenő tényekből, életbeli jelenségekből a belső tények valóban következnek {Kúria Bfv.II.50/2021/6. (BH 2021.330.), Bfv.II.1692/2017/6. (BH 2018.239. [38] bekezdés), Bfv.II.1256/2015/5.}. Jelen esetben ez a helyzet.

[38] Az elsőfokú ítélet [30] bekezdése azt rögzíti, hogy a IV. rendű terhelt látta, miszerint a pénzt a sértett mindig a közvetlen testi őrizetében tartja. Ebből pedig okszerűen adódik az a következtetés, hogy így azt tőle csak erőszakkal, vagy fenyegetéssel lehet elvenni. Az irányadó tényállásból semmilyen olyan tény, körülmény nem tűnik ki, ami alapján a IV. rendű terheltnek bármilyen alapja lett volna annak feltételezésére, hogy a sértett – teljes bizonyossággal – az addig folyamatosan a közvetlen testi őrizetében tartott nagyszegű készpénzt az éjszaka folyamán bármikor olyan szinten őrizetlenül fogja hagyni, hogy azt tőle a tudtán kívül el lehessen lopni.

[39] Különös jelentősége van annak, hogy a IV. rendű terhelt a III. rendű terhelt azon felhívásához csatlakozott, miszerint „csináljuk meg őket”. Ez bármilyen, így akár erőszakos módon történő elvételt jelent. A IV. rendű terhelt pedig ehhez képest a saját magatartásának – a cselekményhez való segítségnyújtásának – hatókörét semmilyen módon nem korlátozta, így azzal a pénz akár erőszakos úton történő elvételébe is beleegyezett és a segítő magatartását már ennek ismeretében tanúsította.

[40] A Kúria a Bfv.III.855/2012/9. számú (BH 2013.237. számon is közzétett) eseti döntésében kifejtette, hogy a más dolganak elvételére készülőben – értelemszerűen – eleve föl kell, hogy merüljön (legalább) az elkövetési mód vagylagossága, tehát az, hogy sor kerülhet erőszak, fenyegetés igénybevételére. Az elkövetési mód előre látható vagylagossága iránti

közöny szabad mandátumot ad a „végrehajtóként” cselekvő számára, ami az elkövetésben felbujtással és/vagy bűnsegéllyel közreműködő felelősségét a „végrehajtó” cselekvőségéhez rendeli, ha a felbujtó és/vagy a bűnsegéd a közreműködésének – noha tehetné – maga nem állít korlátot, tehát nem köti meg az elkövetőt, a tettet mindennekelőtt az elkövetés helyének, idejének és módjának a megválasztásában. Ezért a szándékegység folytán nem lopásért, hanem rablásért felel a részes, ha felismeri, hogy a tettes a sértett ellenállása esetén a dolog elvétele végett erőszakot is alkalmazni fog, ám ez elé – bár megtehetné – nem állít korlátot. Jelen esetben a IV. rendű terhelt esetében ez történt.

[41] A védő álláspontjával szemben a saját magatartásának hatókörét a külvilág számára is észlelhető módon nem korlátozó, előzetes bűnsegélyt nyújtó bűnsegéd számára a rablás felróhatósága nem akkor záródik ki, ha az elvétel – esetlegesen – erőszak, fenyegetés alkalmazása nélkül is végrehajtható, hanem akkor, ha az erőszak vagy fenyegetés alkalmazása már előre, teljes bizonyossággal kizárható. Jelen esetben a felülvizsgálati indítványban írtakkal szemben a sértett tényállásban rögzített magatartásából – a pénz folyamatos, közvetlen testi őrizetében tartásából – nem volt előre kizárható az, hogy a készpénz elvétele csak erőszak vagy fenyegetés alkalmazásával lesz kivitelezhető, sőt az kifejezetten valószínűsíthető volt; az erőszak, fenyegetés nélküli elvétel – csekély eséllyel – csak a véletleneknek a terheltek számára szerencsés, de előre nem látható és nem várható egybeesése folytán valósulhatott volna meg, mint ahogyan arra végül nem is került sor.

[42] A IV. rendű terhelt tudta, hogy az erőszakos elvétel legalábbis nem zárható ki, de nem kötötte ki az erőszak elmaradását sem akkor, amikor a III. rendű terhelt a pénz elvételét felvetette, sem akkor, amikor a sértett és a készpénz aktuális fellelhetőségéről értesítette a III. rendű terheltet. A IV. rendű terhelt tisztában volt azzal, hogy a készpénzt szinte bizonyosan csak a sértett testi őrizetéből, akár erőszak útján lehet megszerezni és ennek ismeretében nyilvánvalóan azért írt sms-t a III. rendű terhelnek azzal, hogy a 105-ös szobát keressék, mert az a sértett szobája és a sértett oda fog bemenni, mert tudta, hogy a pénz a sértettnél van.

[43] A védő álláspontjával ellentétben nem annak van jelentősége, hogy a sértett a 105-ös szobában a válláról lerakta az ágyra a táskát, hanem annak, hogy azt mindig az őrizetében tartotta, így szükségszerűen számolni kellett azzal, hogy a sértett ellenállást tanúsít majd a készpénz eltulajdonításakor. Ezen túlmenően a IV. rendű terhelt tudomással bírt arról is, hogy a 105-ös számú szobát azzal a céllal bérelték ki, hogy a sértett és tanú 1 ott fognak aludni. A IV. rendű terheltnak így nem csupán a sértett, hanem még tanú 1 esetleges jelenlétével és ellenállásával is számolnia kellett.

[44] A IV. rendű terhelt cselekményének minősítése szempontjából annak volt még jelentősége, hogy a sértettnél lévő készpénz nagyságával tisztában volt, ugyanis az irányadó tényállás szerint tanú 1 telefonon elmondta a IV. rendű terheltnak, hogy „húztak egy nagyobb pénzt, 20 millió forintot”.

[45] A IV. rendű terheltnak tehát tudnia kellett arról, hogy a sértettől a nála lévő pénz nagy valószínűséggel csak erőszakkal vagy fenyegetéssel szerezhető meg és az ehhez való segítségnyújtását nem zárta ki; tudott a sértettnél lévő pénz nagyságrendjéről is. Ezért a fenyegetéssel történt dologelvétel és a jelentős értékre való elkövetés miatt is megállapítható a büntetőjogi felelőssége.

[46] Nem mond ennek ellent, sőt kifejezetten összhangban áll az eddigiekkel, hogy a csoportos és fegyveres elkövetést viszont nem róta a bíróság jogerős ítéletében a terhelt terhére. A IV. rendű terhelt azt valóban nem tudhatta, hogy a III. rendű terhelt az ő tájékoztatása nélkül két további társat is bevon az elkövetésbe és ahhoz fegyvernek minősülő tárgyat is használnak.

[47] A fentiekből következik, hogy az alapügyben eljáró bíróságok a IV. rendű terhelt cselekményét törvényesen minősítették bűnsegédként elkövetett, a Btk. 365. § (1) bekezdésébe – helyesen annak a) pontjába – ütköző és a (3) bekezdés e) pontja szerint minősülő rablás büntettének.

[48] 4. Amennyiben pedig a jogerős ítéletben a terhelt cselekményeinek minősítése törvényes, a büntetés mértékének önálló felülvizsgálatára nem kerülhet sor. Felülvizsgálat tárgya ugyanis csak akkor lehet a jogerős ügydöntő határozatban kiszabott büntetés, ha annak törvénysértő volta a cselekmény téves minősítésének következménye, avagy, ha az nemében vagy mértékében a büntetőtörvény valamely mérlegelést nem tűrő rendelkezésébe ütközik. A téves minősítésre vonatkozó kifogás nem bizonyult helytállónak, kötelező büntetés kiszabási szabály sérelmét pedig az indítvány sem állította.

[49] A helyes minősítés mellett, a büntetés kiszabás kötelező szabályának megsértése nélkül kiszabott büntetés önmagában nem képezheti a felülvizsgálat tárgyát, így az sem, hogy a bíróságok a büntetés kiszabás során a büntetés célját (Btk. 79. §), a büntetés kiszabás elveit (Btk. 80. §), illetőleg a büntetés kiszabás során értékelhető (súlyosító, enyhítő) tényezőkről szóló 56. számú BK állásfoglalást miként veszik figyelembe [Kúria Bfv.I.1134/2018/21. (BH 2019.158.II.), Bfv.I.415/2016/7. (BH 2016.264.II.)].

[50] Jelen esetben pedig az állapítható meg, hogy bár a IV. rendű terhelttel szemben kiszabott büntetés mértéke nem éri el az esetében irányadó törvényi alsó határt, azonban annak kiszabására a Btk. 82. § (1) bekezdése és (2) bekezdés b) pontja lehetőséget adott. Ekként a büntetés mértékének megváltoztatására a felülvizsgálati eljárásban nem kerülhet sor.

[51] A Kúria a Be. 649. § (2) bekezdése szerinti olyan további felülvizsgálati okot, melynek vizsgálatára a Be. 659. § (6) bekezdése alapján hivatalból köteles, nem észlelt.

[52] Ekként a IV. rendű terhelt védője által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva a megtámadott határozatokat a Be. 660. § (1) bekezdése szerinti tanácsülésen eljárva, a Be. 662. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta. A Kúria elnöke a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 10. § (2) bekezdésében foglalt felhatalmazás alapján a Kúria ügyelosztási rendjének IV.6. pontjában jelen ügytípusra öttagú tanács eljárását rendelte el.

[53] **IV.** A Be. 6. § (4) bekezdése értelmében a Kúria határozatával szemben fellebbezésnek helye nincs; felülvizsgálatát a Be. 650. § (1) bekezdés b) pont második fordulata zárja ki.

[54] A Be. 652. § (6) bekezdése szerint minden jogosult csak egyszer nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a Be. 649. § (3)-(5) bekezdésén alapul. Az említett törvényhely (7) bekezdése szerint felülvizsgálati indítvány ugyanazon tartalommal csak egyszer nyújtható be. A Be. 656. § (4) bekezdése pedig akként rendelkezik, hogy az ugyanazon jogosult által ismételten előterjesztett, illetve az azonos tartalommal ismételten előterjesztett indítványt a Kúria érdemi indokolás nélkül elutasíthatja.

Budapest, 2024. június 20.

Dr. Somogyi Gábor s.k. a tanács elnöke, Dr. Boros Tibor s.k. előadó bíró, Dr. Harangozó Attila s.k. bíró, Dr. Demeter Zsuzsanna s.k. bíró, Dr. Metzing Márton s.k. bíró